

ת"פ 30969/09/14 - מדינת ישראל נגד אברהם לול

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 30969-09-14 מדינת ישראל נ' לול(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אברהם לול (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבישי רובינשטיין

הנאשם הובא וע"י ב"כ עו"ד אדנקו סבחת

מתורגמן לשפה האמהרית/טיגרית מר גדעון מלסה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש -בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת נשואים ומתגוררים יחד בכפר סבא.

ביום **8.9.14** בשעה 01:00 עת שכבה המתלוננת במיטה בבית, התגלע ויכוח בינה לבין הנאשם, במהלכו דחף אותה הנאשם, וזו בתגובה ביקשה שיעזוב אותה.

בנסיבות אלה, אחז הנאשם בשערה, הפילה לארץ, והכה בה באגרופיו בפניה. כשהייתה שרועה על הרצפה, משך הנאשם בשערה והטיח ראשה ברצפה.

בהמשך, אחז בבקבוק שתיה מלא עשוי פלסטיק, והכה בראשה של המתלוננת מספר פעמים עד אשר נכנסה בעלת הבית, הגב' ילנה לונדין. בנסיבות אלה אמרה הגב' ילנה לנאשם שאם ממשיך לתת מכות -היא תתקשר למשטרה, והנאשם אמר "סורי" והפסיק.

כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות של נפיחות והמטומה באזור המצח, נפיחות ורגישות בקרקפת, רגישות עמוד שדרה צווארי, והמטומות בברך ימין ובירך שמאל.

עמוד 1

2. לאחר שמיעת עדות המתלוננת, הגיעו הצדדים להסדר טיעון - לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע בגינו, ולעניין העונש- יטענו הצדדים באופן פתוח, כאשר עמדת המאשימה למאסר ממושך בפועל לצד ענישה נלווית.

3. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי מדובר באלימות קשה שהתפתחה על רקע ויכוח סתמי בין בני הזוג בשעת לילה מאוחרת, בעוד המתלוננת שוכבת במיטתה.

הנאשם הכה את המתלוננת, משך בשערה ולא חדל - אלא המשיך בכך בעודה על הרצפה, חבולה.

בעדותה תיארה המתלוננת כי צעקה והתחננה בפני הנאשם שיחדל ממעשיו וכדבריה "צעקתי אברהם אברהם בבקשה", וחדל ממעשיו רק לאחר שבעלת הבית הגיעה בשל צעקות המתלוננת והפרידה ביניהם.

החבלות הקשות של המתלוננת, והאלימות הקשה כלפיה- בהיותה אשתו- מהוות נסיבות לחומרא בעניינו.

הערך המוגן בעבירות אלה עניינו הגנה על שלמות גופו של אדם ותחושת ביטחונו האישי, של האישה בביתה- מבצרה. עבירות אלה הינן בבחינת "מכת מדינה" ובהם קושי לגשת למשטרה בשל מורכבותן.

לעניין מתחם העונש ההולם הפנה למספר פסקי דין, לפיהם המתחם הראוי נע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל.

הואיל וההסדר הוטווה לאחר שמיעת המתלוננת- הרי שלא חסך את עדותה, והיא נאלצה לחזור ולשחזר את האירוע. ההסדר נבע מקושי לתקשר עם העדים, ולא בשל קושי ראיתי, ואף לאחר תיקונו נותר חמור מאוד.

הנאשם נעדר עבר פלילי, אך לא היה בעבודה זו כדי למנוע ממנו להתנהג בברוטליות בה נהג.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם כי יש לאבחן את פס"ד קורניק אליו הפנה ב"כ המאשימה - הואיל ומדובר בעבירת איומים שבצידה עונש חריג בחומרתו, שאינו מאפיין רמת ענישה נהוגת. ביתר פס"ד- מדובר באירועים שונים מענייננו, כיוון שעוסקים באלימות נשנית וחוזרת, ובכלל זה מרדף אחרי מתלוננת עם סכין והצמדתו לצווארה, כשבמקרה דנן- לא דובר בסיכון לחיי אדם.

אין להקל ראש במעשי הנאשם, אולם הוא לקח אחריות בהזדמנות הראשונה, ולמרות שגרסתו שונה משל המתלוננת, לא הייתה מחלוקת לגבי חלקו הארי של כתב האישום.

לאור האמור, אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העדת המתלוננת.

הויכוח בין השניים החל בשעת לילה מאוחרת לאחר שהמתלוננת מגיעה לבית, כשהיו ניסיונות של הנאשם להשיגה קודם לכן ולדבר עמה- שלא צלחו, הוא התעורר משינה, פתח את הדלת, והחלו דין ודברים ביניהם. הנאשם איבד עשתונותו, כשאין מחלוקת שצרך אלכוהול מוקדם יותר, וביחד עם התעוררות משינה והשעה המאוחרת- מטיח דברים במתלוננת שמצידה מנסה להסביר לו מדוע לא ענתה לטלפון. הדברים נאמרים בלהט

הוויכוח והוא תוקף אותה.

הנאשם הודה בחקירתו במשטרה והצטער על מעשיו. כמו כן, השכנה שנכנסה לא מנעה את המשך התקיפה בגופה, אלא הנאשם חדל כשנכנסה ואמרה לו להפסיק.

לא היה צורך בהתערבות חיצונית אלא הוא הרגיע את עצמו, והמתלוננת מעידה כי הנאשם הזמין לה מונית כדי שתוכל לנסוע לאחותה.

למתלוננת משפחה תומכת, אחותה וגיסה.

עם זאת, מדובר בבני זוג זרים בארץ, בהגיעם מאריתראה, בעלי מעמד ביניים-כלאיים של אלו שלא ניתן לגרשם ומאידך אינם תושבים.

מעמדו של הנאשם אף מעורפל עוד יותר הואיל ובארץ מוצאו שירת 11 שנים בצבא, ברח משירותו הצבאי והגיע דרך מצרים לארץ- ועל כן אינו יכול לחזור לארץ מוצאו.

במשפחת מוצאו ששה אחים, שניים מהם נהרגו במהלך שירותם הצבאי, ואח נוסף שברח לארץ- עצור במתקן "חולות".

לנאשם 3 ילדים מאשתו הקודמת שנותרו אצל המשפחה באריתראה, בני 8, 11 ו-15 שנים, ולימים התגרש הנאשם, ונישא למתלוננת לפני מספר חודשים.

גירושיו עברו בצורה שקטה ונורמטיבית באופן שמעיד כי יודע להתמודד עם מצבים בעייתיים במערכת זוגית, על כן האירוע דן חריג ויוצא דופן והוא מתבייש בו.

הנאשם עצור בשל העדר חלופה מפאת מעמדו כזר, ותנאי מעצרו קשים מעצור אחר הואיל ואין לו ביקורים, אין בארץ אדם קרוב מספיק היכול להיכנס לבקרו, אין אפשרות להפקדת כסף לקנטינה, או לרכוש כרטיס טלפון.

העובדה שאינו דובר עברית גוזרת עליו בדידות מוחלטת כל תקופת מעצרו, ללא כל אפשרות למעורבות טיפולית בשפה הטיגרית.

מדיניות הענישה בעבירה זו מגוון ונע בין אי הרשעה למאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם נמוך מזה שמציגה המאשימה - החל ממאסר מותנה, ואף יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד כה.

הנאשם הוסיף כי רוצה לחיות בשלום בארץ, מצוי במעצר מעל 5 חודשים. הוא עשה מעשה שלאחריו הבין את שעשה, ועזר למתלוננת לשטוף עצמה ולהתלבש, והזמין לה מונית על מנת שתיסע לאחותה. מבקש סליחה על

מעשיו.

היה לוחם בצבא באריתראה, גם שם שירות חובה, ובמסגרת תפקידיו כרה זהב. הוא ברח באמצע שירותו הצבאי.

הכרעה

.4

הערך החברתי המוגן בעבירות אלימות במשפחה הוא שמירה על שלמות גופו של הפרט, כבודו וביטחונו האישי, לצד שמירה על שלמות התא המשפחתי (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

בחנית הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה דן (**סעיף 40ט(א) לחוק**) מעלות כי מעשיו של הנאשם מצויים ברף הבינוני, מקום בו בעטיו של ויכוח- דחף את המתלוננת, אחז בשערה, הפילה על הארץ, והכה בה באגרופיו בפניה.

בהיותה שרועה על הרצפה- לא זו בלבד שלא חדל ממעשיו, אלא הסלימם- משך בשערה והטיח ראשה ברצפה, אחז בבקבוק שתיה מלא עשוי פלסטיק, והכה בראשה מספר פעמים.

בנסיבות אלה נגרם למתלוננת נזק פיזי שעניינו נפיחות והמטומה באזור המצח, נפיחות ורגישות בקרקפת, רגישות עמוד שדרה צווארי, והמטומות בברך ימין ובירך שמאל (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**), כשהנזק הנפשי שנגרם למתלוננת- הינו ללא שיעור.

למותר לציין כי אלמלא נכנסה בעלת הבית למקום, ודרשה כי יחדל ממעשיו אחרת תזעיק משטרה, היו עלולים הנזקים להיות חמורים יותר (**סעיף 40ט(א)(3) לחוק**).

מתחם הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל.

בחנית הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה (**סעיף 40יא לחוק**) מעלות כי הנאשם נעדר עבר פלילי (**סעיף 40יא(11) לחוק**), וכן הודה במסגרת הסדר טיעון, וחסך מזמנו של בית המשפט, הגם שעדות המתלוננת לא נחסכה (**סעיף 40 יא(6) לחוק**).

הנאשם אף הודה בפני בית המשפט, הביע צער וחרטה, ולקח אחריות על מעשיו (**סעיף 40יא(4) לחוק**).

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי להקל בעניינו של הנאשם באופן משמעותי, או שיקולי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה בעניינו בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק**.

מדובר במעשים חמורים, המהווים דוגמא אחת מיני רבות לתופעה קשה הפושה במחוזותינו, לפיה מוצאות עצמן נשים חדשות לבקרים, בביתן מבצרן, משמשות "שק חבטות" לעת מצוא, בעטיו של ויכוח או מריבה שהסלימו בין לבין בני זוגן.

על כן אין חולק כ על בתי המשפט להילחם בתופעה זו ולתת לה ביטוי עונשי הולם.

גם לעובדה לפיה עד לתיק דנן ניהל אורח חיים נורמטיבי ונמנע מהסתבכות בפלילים, משקל פחות בעבירות מסוג זה, לאור חומרתן הרבה והצורך המידי במיגורן.

וכך נקבע ברע"פ 5062/12 שמעון שרון נגד מדינת ישראל (מיום 28.6.12) -

"...אמנם עסקינן במי שלא היה לו רישום פלילי בעבר, אך אין מנוס מהשרשת התודעה, כי למעשי אלימות במשפחה כדוגמת המקרה הנוכחי מחיר שמטרתו גמול, לקח והרתעה, ובתי המשפט מצווים להילחם בהם."

עם זאת, יש ליתן משקל לעובדה לפיה מצוי הנאשם במעצר מזה כ-5 חודשים, לראשונה בחייו.

נוכח האמור, הרי שמצאתי כי יש בהטלת מספר חודשי מאסר, לצד עונש צופה פני עתיד, כדי לאזן את השיקולים והאינטרסים בבסיסו של תיק זה, ולקיים את עקרון ההלימה בהתאם לחוק.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל - בניכוי ימי מעצרו מיום: 8.9.14.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור על כל עבירת אלימות או אימים.

6. זכות ערער לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ה, 10 מרץ 2015, במעמד הנוכחים.